

Измѣненія-та на части-тъ на рѣчь-тъ вообще состоѣтъ:

1) Въ *склоненіе*, сир. въ измѣненіе по падежи во всички-тъ родове и числа, за да сязначи отношеніе-то между думы-тъ въ прѣдложеніе-то.

2) Въ *спряженіе*, сир. въ измѣненіе по наклоненія, времена, лица, числа и родове, за да сязначи отношеніе-то на сказуемо-то къмъ говоряще-то лице и къмъ подлежаще-то.

2. „Като приелъ главно-то началство надъ всички-тъ силы рускы при Царево-Займище, Кутузовъ ся рѣшилъ да влѣзе въ бой съ неприятеля. Двѣ-тъ войскы ся ударили при Бородино на 26 августа“.

1-о прѣдложеніе: *като приелъ — съ неприятеля*. Подл.: *Кутузовъ* — 3 л. имя сщ. соб. р. мж. ч. ед. пад. им. Сказ.: *като приелъ главно-то началство надъ всички-тъ русскы силы при Царево-Займище, ся рѣшилъ да влѣзе въ бой съ неприятеля-тъ* — изяв. накл. прош. вр. 3 л. *Рѣшилъ ся* — глаголъ изяв. накл. неопр. пр. вр. 3 л. ед. ч. мж. р. *Да влѣзе въ бой съ неприятеля-тъ* ся отн. на гл.: *ся рѣшилъ*, на в. „на что ся рѣшилъ Кутузовъ?“ и сост. доп. *Да влѣзе* — гл. изяв. накл. вр. бжд. ч. ед. л. 3. *Въ бой* отн. на гл.: *да влѣзе*, на в.: „во что да влѣзе?“ и сост. доп. *Въ* — прѣдлогъ. *Бой* — имя сщ. вин. падежъ. *Съ неприятеля-тъ* — отн. на думж: *въ бой*, на в.: „съ кого да влѣзе въ бой?“ и сост. доп. *Съ* — прѣдлогъ. *Неприятеля-тъ* — имя сщ. вин. пад. *Като приелъ — при Царево-Займище* ся отн. на сказуемо-то: *ся рѣшилъ да влѣзе въ бой*, на в. „кога Кутузовъ ся рѣшилъ да влѣзе въ бой съ неприятеля-тъ?“ и е придат. обст. прѣдл. показва обст. временно. *Като* — союзъ. *Приелъ* — гл. накл. изяв. вр. пр. л. 3, число ед. р. мж. *Главно-то началство надъ всички-тъ русскы силы* ся относи на гл.: *приелъ*, на в.: „что приелъ?“ и сост. доп. *Началство* — имя сщ. р. ср. ед. ч. вин. пад. *Главно-то* — отн. на сщ. имя: *началство*, на в.: „каково началство?“ и сост. опрѣдѣленіе, — имя прил. ср. р. ч. един. вин. пад. *Надъ всички-тъ русскы силы* ся отн. на думж: *началство*, на в. „началство надъ что?“ и сост. доп. *Надъ* — прѣдлогъ. *Силы* — имя сщ. р. ж. ч. ед. пад. винит. *Русскы* ся отн. на сщ.: *силы*, на в. „надъ чии силы?“ и сост. опр. — имя прил. жен р. мн. ч. пад. вин.